

"Εως κάτω προσκυνῶ
τὴν φεσὸν μας τὴν λυσσάρα,
καί' στὸν Μπέη τὸν τρανὸ
χαρωπὸς ἀναρωτῶ :

"Ἡ φεσάρα τέξα τοῦρλα,
καί' στ' αὐτὰ τοῦ Πρεσβευτοῦ
νὰ βερῶνε τὰ ταμποῦρλα
τὰς ἀσκήσεις τοῦ Στρατοῦ.

"Ἦθε Μὰς, χοντροκεφάλια,
καί' τρομάξ' ἡ γύρω πλάσις
μὲ γυμνάσια μεγάλα
τῆς ζηρὰς καί τῆς θαλάσσης.

Κι' ἔξερνα, Περικλέτο μου, μέσα' στὰ κελαδῆματα
ἐρωτευμένων ἀηδονῶν
ἀκούς καί βρόντους κανονῶν,
καί δρέπεις μὲ τὰ λούλουδα καί πυροβόλων βλήματα.

Νομίζεις' στὴν Ἀνορθωσί πῶς ἔχουν βάλει νέρτι,
τώρα ζυπνοὺν ἀντίλαλοι θωρὸν καί παιδιάδων,
καί κάθε μπάλας τρομερῆς, ὅπου μὲ βρόντο πέφτει,
ἀκούω τὸν ἀντίκτυπο σὲ τεύπαις φουκαράδων.

Π. — "Ακου, φασουλῆ, τὰ πηδῶν.

Φ. — "Ακουσε καί τὸ κανόνι.

Π. — Κύτταξε τῆς χρυσαλλίδες,

Φασουλῆ μου, πῶς πετοῦν.

Φ. — Κύτταξε καί τῆς ὀβίδες,
ποῦ παράδες μὰς ζητοῦν.

Π. — Ψάλε τὴν ζωή, ζαγάρι.

Φ. — "Αλλὰ ψάλε καί τὸν Ἄρη.

Π. — Κύττα πῶς ἀνιθί' ἡ φύσις,

Φ. — Μὴν ξεχωρῆς καί τὰς ἀσκήσεις.

Π. — "Ἐλ' ἀνοσοτερῆς νὰ ψάλες

καί τὸ μένος τοῦ Ρωμιοῦ...

Φ. — Μὴ λησμονεῖς πρὸς τοὺς ἄλλους
τὴν ἀκρίβεια τοῦ ψωμοῦ.

Π. — "Ακουσε χαρὰς καί γέλοισα...

τί ροδοστεφῆς νεότης...

Φ. — "Ἐκλεισαν τὰ Δαρδανέλια
κι' ἀπειλεῖται πείνα πρώτης.

Π. — "Ἐτὸν ἐρώτων τὴν πατρίδα
ἔρωτες τοξοῦσιν βέλῃ...

Φ. — Τὰ ματάκια μὰς γερῖδα
θὰ γενοῦν γὰ τὸ καρβέλι.

Π. — "Ανοῖξαν ἐρατεινὰ

τῶν χαριτῶν ἄντρα πάλι...

Φ. — Δὲν ἀνοίγουν τὰ στενά,
ἐλλειψίς ψωμοῦ μεγάλη.

Π. — Ρέμβασε καί σὺ' στὸ δάσος...

Φ. — Μποῦμ κι' ἡ Κάρπαθος κι' ἡ Κάσος,
ἀλλὰ πῆγαν καί' στὴν Κῶ
καί γυροῦσιν μερδικῶ.

Π. — Μὰς ἦθε Μὰς, ἀγαπητέ,

στεφάνι μὰς προσμένει.

Φ. — Κι' ἀκόμ' οἱ Κρήτες Βουλευταὶ
μένουν φυλακισμένοι.

Σὲ περιβόλα ρέμβασε κι' ἐρώτα μαργαριταῖς
ἀν' ὄρεθον εὐεῖθεροι κι' οἱ βουληφόροι Κρήτες.
Σὲ περιβόλα ζέχασε τὸ κάθε δάσανο
καί μόνος στεφανώματο.

Κύττα... ροδόφυλλα μαδῶ
καί ραῖνω κατορθώματα,
ποῦ τώρα γίνονται κι' ἐδῶ
καί θέλουν στεφανώματα.

Σήμερα στεφανώνεται κάθε φιλοπατρία,
σήμερα στεφανώνεται κάθε καλὰ φατρία,
σήμερα στεφανώνονται κι' Ἀνορθωταὶ μεγάλοι
κι' ὄργανοιταί περιφρηνοί καί πρώτης Ἀγγλογάλλοι.

Σήμερα, σαμικαῦθι,
κι' ὕπουρησίμων πλῆθη
ἀπλόουνε τὸ χέρι
στὸν Μάη τοῦ Λευτέρη.

Σήμερα, Περικλέτο, νέα δημιουργία,
σήμερα παπαρούνας καί Μάηδες χρυσοῦ,
μὰ περιμένουν κι' ἄλλοι νὰ πάρουν ὕπουρητα
τὸν κόκκινο τὸν Μάη, καθὼς κινῶδες φασί.

Νέα Πρωτομαγιά,
κι' ἔλα νὰ στεφανώσης
αὐτοῦ, ποῦ γι' Ἀνορθώσις
ἐπάσανε μαγιά.

Τὸ στέρειν' Ἀνορθώσις εἶναι παντὶς καθέκων...
ὁ Τσιρμιδικὸς λένε θὰ γίνῃ τῶν Ναυτικῶν,
ὁ Στράτος λέν πῶς θέλει τὴν ἔσει τοῦ Μανώλη.
ὁ δὲ Μανώλης θέλει τὴν τοῦ Κορμιηλῆ,
κι' αὐτὸς τὴν τοῦ Γρουπάρη, ποῦ φορεῖ γιὰ τὴν Πόλι
μὲ τόσα κατεῦδρα καί μὲ χαρ-ὀλέ.

Πρωτομαγιά μεγάλην,
ποῦ τώρα καί τὸν Γάλλη
θέλουν νὰ τὸν λευκάνουν
κι' Ἀρκάδα νὰ τὸν κάνουν.

Μάης τῆς Ἀνορθώσεως μὰς περιτριγυρίζει,
Ἄνθεστριῶν ἐορτὴν κι' ὁ Βεὶ πανηγυρίζει,
μέσα' στὰ Παναθήνια καί τὸν Μαρκαντινάκη,
καί λέν πῶς εἶπε κατ' αὐτὰς' στὸν Κρήτα Διωνάκη.

Ὁ τοῦ κράτους Κυβερνήτης
στὸν ἀπόστολον τῆς Κρήτης.

Σύρε νὰ πῆς' στοὺς Κρητικὸς πῶς τοὺς παρακαλῶ
νὰ βάλουνε μαζῶ.
Σύρε νὰ πῆς' στοὺς Κρητικὸς πῶς ἔχω φόρα πάρε,
πῶς ξαναπῆγα' στοὺς Κερφούς καζὶ μὲ τὸν Γρουπάρη.

Πίστους πῶς μὲ τὸν Κάικερ ἡ τύχη μὰς ἀνοίγει,
πῆγα τὸν Ἱμπερατορα τὸν φίλο νὰ ξαναῖρω,
ἀλλ' ὅμως ἀπὸ τοὺς ἑορφοῦς ἐκεῖνος εἶχε φύγει,
ἀλλῶως μὲ τὸν Κόκκινο ἄπετρα καί τὸν Μάρο.

Κάθισε λίγο και μ'έμας νά'δης γαλόνα στίβα
και τὰς ἀσκήσεις του Στρατού, που θά γενούν'στη Θύβα.
Κάθισε λίγο και μ'έμας νά'δης και τὰ καράβια,
και πές'στην Κρήτη, προσφιλή,
νά μη βιάζεται πολύ,
αί'ή σκύλ'ἀπό τήν βία της κάνει στραβά κουτάβια.

Κάθισε μ'έμας νά'δης
τόσα πράγματα σπουδαία,
ἀετούς, ἀετιδείς,
ἀετόν, ἀετιδέα.

Κάθισε νά'δης, καλέ μου,
θέαμα ψευτοπολέμου
κι'έλλα νέα καθιστώτα.

Κι'έτσι μοναχά θά νοιώσης
πώς τὸ πᾶν διέπει γινώσις
και δέν παίζουμε σάν πρώτα.

'Πές πως φερμάρει τὸ νησι καθένας ξένος γλάρος,
'πές τους γιά τήν φυλάκισι νά μην τους πολυμέλη,
και σύστησέ τους φρόνησι κι'ὕπομονή και θάρρος,
κι'ἀγάλλ'ἀγάλλια κάνουνε τήν ἀγουριδα μέλι.

'Πές τους πως νέος Προσβευτή ἀπό τήν Πόλι φθάνει,
'πές τους τὸν Μπέη τὸν Μουχτάρ πως στέλλει τὸ Ντιβάνι,
και πως ὁ Μπέης ὁ Γκαλήπ σάν φίλος μας παραιτήσε
και μᾶς ἀπαχαίρησε.

'Πές τους γιά κάμποσο καιρό
νά βάζουν'στὸ κρασί νερό,
και πές τους πως δέν ὠφελεῖ
νά μπουνε μέσα'στὴ Βουλή.

Κάθισ'ἐδῶ νά'δης καλά
και μὲ τὸ παραπάνω,
και πέταξε και σὶ ψηλά
μέσα σ'ἀεροπλάνο.

'Πές τους μὲ πρόσωπο φαιδρό
πως πάντα γιά τὸ κράτος δρώ
και πάσχω, Λυωνάκη.
'Πές τους πως Βέ τὸ κυβερνᾷ,
'πές τους πως τώρα δέν περνᾷ,
τὸ ψέμμα κι'ή φενάκη.

'Πές τους πως μεταρρύθμισι γιά μερικούς θά κάνω,
πως ἡ Βουλὴ γιά Πρόεδρο θά'δῃ τὸν Ζαβιτσάνο,
πως μὲ τήν ζήτη'δῆλκανε τὰ ψάβνια κι'ή ντρίτσαις,
πως τώρα δέν κυριαρχοῦν σάν κι'ἄλλοτε μαλακία,
και πως σκοπεύω σὲ πολλούς νά δώσω σκληριτσαις,
πού πέφτουνε τὰ σάλια των γιά τὰ χαρτοφυλάκια.

Κάτες'στὸ κράτος τῶν Ρωμηῶν
νά'δης ἀκριβειαίς τῶν ψωμιῶν
και φίσταίς'Ανοσιζιταίαις.

Νά παίζεις λύρα Κρητικιά,
νά φῆς τὰ φρέσκα τὰ κουκιά,
και σπορδαλιαίς Μαγαλιταίαις.

Σύρε νά'πῃς τῶν Κρητικῶν'στ'αὐγά των νά καθίσουν
κι'αὐτοὶ γιά τήν'Ανόρθωσι νά μᾶς συμβουθήσουν.
Σύρε νά'πῃς τῆς μάνας των νά κἀνη κι'ἄλλη γέννα
νά κἀνη κι'ἄλλωνῶν καρδιαίς ὡς ἔκαψε κι'έμένα.